

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2005 r. skargi T. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 marca 2005 r., sygn. akt III Cz (...), wydanego

w sprawie ze skargi na czynności komornika wniesionej przez dłużnika T. G. w sprawie egzekucyjnej z wniosku Kompanii Spirytusowej "W.(...)" S.A. w W.

przeciwko T. G. i E. W.

o egzekucję świadczeń pieniężnych,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Dłużnik T. G., wykonujący zawód radcy prawnego, złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sadu Okręgowego w G. z dnia 24 marca 2005 r., którym oddalone zostało jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego, oddalające złożoną przez niego skargę na czynności komornika.

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowania w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jak wynika z przytoczonego przepisu, o dopuszczalności skargi, o której mowa, przesądza charakter orzeczenia

sądu drugiej instancji, skargą może być bowiem objęte jedynie orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

W niniejszej sprawie dłużnik złożył skargę na czynność komornika, polegającą na odmowie umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w R. Postanowieniem z dnia 18 listopada 2004 r. Sąd Rejonowy w R. oddalił tę skargę, a postanowieniem z dnia 24 marca 2005 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił zażalenie dłużnika.

Dla oceny dopuszczalności wniesionej skargi konieczne jest rozważenie, czy postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 24 marca 2005 r. jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Pojęcie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie było już przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego, który wyjaśnił, że chodzi tu o postanowienie kończące postępowanie w sprawie, jako pewnej całości poddanej pod osąd (zob. np. postanowienia: Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 31, z dnia 3 kwietnia 1997 r., I CZ 27/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 130, uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1, i z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22). Wykładnia ta zachowuje aktualność także na tle art. 424¹ § 1 k.p.c.

Zaskarżone przez dłużnika postanowienie nie może być zatem uznane za kończące postępowanie w sprawie, od którego przysługuje skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 i art. 398¹⁰ w związku z art. 424¹² k.p.c. odrzucił wniesioną skargę, jako niedopuszczalną.